

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/7/2023
Identifikačné číslo spisu:	5922010062
Dátum vydania rozhodnutia:	25.07.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:5922010062.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci obvineného F. A. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 25. júla 2023 v Bratislave, o dovolaní obvineného F. A. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 23. júna 2022, sp. zn. 3To/39/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného F. A. sa odmieta.

Odôvodnenie

I.

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok (ďalej aj „prvostupňový súd“ alebo „okresný súd“) z 11. apríla 2022, sp. zn. 1T/13/2022, bol obvinený F. A. uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 3. septembra 2021 v čase od 10.00 h do 11.00 h v obci Š. vnikol do rodinného domu na ulici X. V. č. XXX/X tak, že kameňom rozbil uzatvorené okno na zadnej stene domu vo výške kľučky okna, cez takto vzniknutý otvor otvoril okno a vošiel do obývacej časti domu, kde následne zo šperkovnice nachádzajúcej sa na stolíku v kúpeľni odcudzil 1 ks obrúčka zo žltého kovu, 1 ks snubný prsteň s brilantom, 1 ks zlatý prsteň s bielymi kameňmi, 1 ks prsteň s modrým kameňom, 1 ks prsteň, 1 ks obrúčka dámska, všetko zo žltého kovu, 1 pár náušnic zo žltého kovu, 1 pár náušnic štvorcového tvaru s bielymi kameňmi zo žltého kovu, 1 pár náušnic s bielymi kameňmi zo žltého kovu, 1 ks ruženec na prst zo žltého kovu, 1 ks prsteň z bieleho kovu s bielym kameňom, 1 ks retiazka dĺžka 40 cm zo žltého kovu, 1 ks retiazka v dĺžke 30cm zo žltého kovu, 1 ks zapletaný náramok 15 cm zo žltého kovu, 1 ks prívesok v tvare srdca zo žltého kovu, 1 ks prsteň s čiernymi kameňmi, 1 ks prsteň, 1 ks retiazka a pár

náušnic zo setu všetko z bieleho kovu, 1 pár náušnic zo setu k tomu 1 ks prsteň z rovnakého setu z bieleho kovu, 1 ks náhrdelník s fialovou aplikáciou z bieleho kovu, bižutériu, v dvoch krabíčkách a zo spálne z o šuplíka toaletného stolíka odcudzil 5 ks prsteňov rôzneho prevedenia z bieleho kovu a 1 ks pánsku obrúčku zo žltého kovu, čím spôsobil majiteľom domu poškodeným Bc. J. D., nar. XX. G. XXXX a RNDr. Q. O., PhD., nar. XX. G. XXXX, obaja bytom Š., X. V. XXX/X, škodu odcudzením vo výške najmenej 3.640 eur a škodu poškodením okna vo výške 163,62 eur.

Za to mu prvostupňový súd podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 40 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona prvostupňový súd obvineného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obvinenému uložil ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou - liečenie patologického hráčstva.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obvinenému uložil aj povinnosť zaplatiť poškodeným A. X. a s., V. D. U. so sídlom Š. XX, XXX XX B., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 163,62 eur a poškodenej RNDr. Q. O., PhD., nar. XX. G. XXXX, bytom X. V. XXX/X, Š., škodu vo výške 3.640,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodenú so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozhodujúc o odvolaní obvineného F. A. proti uvedenému rozsudku prvostupňového súdu uznesením z 23. júna 2022, sp. zn. 3To/39/2022, odvolanie obvineného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

II.

Dovolanie

a vyjadrenie k nemu

Proti citovanému uzneseniu krajského súdu podal obvinený F. A.Š. dovolanie prostredníctvom pre dovolacie konanie ustanovenej obhajkyne JUDr. Anny Járošovej písomným podaním zo 16. novembra 2022, podaným na poštovú prepravu 18. novembra 2022, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. h) Trestného poriadku.

Naplnenie týchto dovolacích dôvodov odôvodnil obvinený pochybením konajúcich súdov z dôvodu nepriznania mu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. c) Trestného poriadku spočívajúcej v tom, že obvinený spáchal trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby. V minulosti mu táto poľahčujúca okolnosť nebola priznaná, pretože až v tomto trestnom konaní bol obvinený podrobený znaleckému dokazovaniu zameranému na zodpovedanie otázky závislosti na hazardných hrách. Podľa záverov znaleckého posudku obvinený trpí viac rokov rozvinutou psychickou závislosťou, tzv. patologickým hráčstvom, pričom konanie, ktoré mu bolo kladené za vinu, znalec vyhodnotil ako súvisiace so závislosťou na hazardných hrách. Súdny na základe návrhu obvineného ani nezaobstarali a nevykonali dôkaz - potvrdenie z evidencie registra vylúčených osôb z účasti na hazardných hrách, za účelom objasnenia otázky jeho snahy o nápravu, pretože samotný obvinený požiadal o vylúčenie z účasti na hazardných hrách. S poukazom na neprihliadnutie na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. c) Trestného zákona došlo pri ukladaní trestu k prevahe priťažujúcich okolností a v nadväznosti na to podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona aj k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. Keďže uvedené pochybenie okresného súdu nebolo napravené ani v odvolacom konaní, výška trestu bola určená v neprospech obvineného a v rozpore so zákonom.

Obvinený ďalej poukázal na to, že odvolací súd vykonal verejné zasadnutie bez prítomnosti jeho

obhajkyne JUDr. Ing. Ivany Kožákovéj, ktorá sa verejného zasadnutia v daný deň nemohla zúčastniť. Krajský súd obvinenému opatrením z 2. júna 2022, sp. zn. 3To/39/2022, ustanovil náhradnú obhajkyňu JUDr. Miroslavu Geratovú, ktorá nemala dostatok času na to, aby sa podrobne oboznámila s jeho prípadom. Obvinený taktiež nesúhlasil s vykonaním verejného zasadnutia bez prítomnosti svojej obhajkyne, ktorej dôveroval, pričom konaním verejného zasadnutia odvolací súd zásadným spôsobom porušil jeho právo na obhajobu. Obvinený je toho názoru, že preložením termínu verejného zasadnutia by nedošlo k zmareniu verejného zasadnutia a z tohto dôvodu nebolo potrebné ustanovovať náhradnú obhajkyňu podľa § 42 ods. 1 Trestného poriadku.

V podanom odvolaní obvinený taktiež namietal výšku škody, ktorá nebola riadne a bez chýb preukázaná, pričom vychádzala z ničím nepodložených, nepresných a neurčitých tvrdení poškodenej. S poukazom na uvedené žiadal, aby súd poškodenú s jej nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, avšak odvolací súd napriek tomu rozsudok v časti výšky náhrady škody potvrdil.

S poukazom na uvedené obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj jemu predchádzajúci rozsudok okresného súdu, a to vo výroku o treste a vo výroku o náhrade škody z dôvodu porušenia zákona a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal okresnému súdu vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Ružomberok (ďalej len „prokurátorka“) písomným podaním z 28. decembra 2022, v ktorom v reakcii na dovoláciu námietku obvineného týkajúcu sa vykonania verejného zasadnutia bez prítomnosti jeho obhajkyne uviedla, že obvinený od začiatku trestného stíhania využíval v celom rozsahu možnosť aktívnej obhajoby prostredníctvom ustanovenej obhajkyne JUDr. Ing. Ivany Kožákovéj, mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kládli za vinu, k dôkazom o nich, robiť návrhy, podávať žiadosti a opravné prostriedky, o ktorých bolo zákonne rozhodnuté a zúčastňovať sa na procesných úkonoch osobne i prostredníctvom obhajcu. Skutočnosť, že krajský súd mu ustanovil náhradnú obhajkyňu, nemôže byť podľa prokurátorky považovaná za zásadné porušenie práva na obhajobu, pretože krajský súd postupoval striktne podľa § 42 Trestného poriadku, keďže hrozilo zmarenie vytýčeného termínu verejného zasadnutia vo väzobnej trestnej veci, v ktorej je povinnosťou súdu konať prednostne a urýchlene. Navyše, odvolací súd ustanovil obvinenému náhradnú obhajkyňu 2. júna 2022, pričom verejné zasadnutie sa konalo až 23. júna 2022, z čoho podľa prokurátorky vyplýva, že náhradnej obhajkyni bol poskytnutý dostatočný časový priestor na naštudovanie predmetnej trestnej veci. S poukazom na uvedené nedošlo podľa prokurátorky v predmetnej veci žiadnym spôsobom k porušeniu práva obvineného na obhajobu.

K dovolacej námietke obvineného týkajúcej sa nepreukázania nároku na náhradu škody poškodenou prokurátorka uviedla, že uvedené tvrdenia považuje za účelové a nepravdivé, pretože výrok súdu o náhrade škody bol založený na výpovedi poškodenej, fotodokumentácii odcudzených šperkov a odborných vyjadreniach, pričom tieto dôkazy neboli relevantným spôsobom spochybnené. Predmetnú dovoláciu námietku považuje prokurátorka za vyjadrenie nesúhlasu s rozhodnutím odvolacieho súdu v otázke ustálenia skutkových okolností trestného činu a teda aj spôsobu hodnotenia dôkazov, avšak dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať ani meniť.

Napokon, vo vzťahu k obvineným namietanému nepriznaniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. c) Trestného zákona prokurátorka uviedla, že obvineným prezentované výhrady nemôžu obstáť pri zohľadnení ďalších zistených skutočností týkajúcich sa jeho závislosti, pričom obvinený už v minulosti absolvoval vo výkone trestu súdom uloženú ochrannú liečbu patologického hráčstva a následne mal pokračovať v ambulantnej liečbe, ktorej sa však riadne nepodroboval a naďalej páchal majetkovú trestnú činnosť. Z uvedeného je podľa prokurátorky zrejmé, že obvinený si bol dlhodobo vedomý svojej psychickej závislosti, avšak možnosť zbaviť sa jej absolvovaním bezplatnej liečby ignoroval. Z tohto dôvodu by podľa prokurátorky bolo v rozpore s právom i dobrými mravmi priznanie mu ďalšieho benefítu, a to poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. c) Trestného zákona.

S poukazom na uvedené prokurátorka navrhla, aby dovolací súd dovolanie obvineného F. A. ako nedôvodné podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol, nakoľko neboli naplnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 9. februára 2023.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Súčasne však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Úvodom je potrebné uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Zároveň je potrebné poukázať na to, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku, sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (uznesenie najvyššieho súdu zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120, roč. 2012).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Do rámca tohto dovolacieho dôvodu možno zaradiť dovoláciu námietku obvineného týkajúcu sa vykonania verejného zasadnutia krajského súdu v neprítomnosti jeho obhajkyne.

K tomu sa žiada v zhode s vyjadrením prokurátorky poukázať na to, že po oznámení obhajkyne obvineného JUDr. Ing. Ivany Kožákovéj o nemožnosti účasti na verejnom zasadnutí určenom na 23. júna 2022 bola obvinenému opatrením z 2. júna 2022, sp. zn. 3To/39/2022, ustanovená náhradná obhajkyňa JUDr. Miroslava Geratová (č. l. 412-413 spisu). Opatrenie o ustanovení náhradnej obhajkyne bolo obvinenému doručené 8. júna 2022, náhradnej obhajkyňi 9. júna 2022, pričom v ten istý deň bola ustanovená obhajkyňa aj nahliadnuť do spisu v predmetnej veci. S poukazom na to, že verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa konalo 23. júna 2022, t. j. 21 dní po ustanovení náhradnej obhajkyne a 14 dní po jej nahliadnutí do spisu, možno konštatovať, že náhradná obhajkyňa mala dostatok času na naštudovanie spisového materiálu, a to aj s poukazom na jeho relatívne malý rozsah, keďže spisový materiál mal ku dňu verejného zasadnutia 446 strán. Uvedené napokon konštatovala aj samotná náhradná obhajkyňa, ktorá na verejnom zasadnutí krajského súdu uviedla: „Ja som samozrejme pripravená na verejné zasadnutie. Trestný spis som bola študovať na krajskom súde po tom, ako som bola ustanovená

za náhradnú obhajkyňu, a to 9. júna 2022.“ (str. 2 zápisnice o verejnom zasadnutí, č. l. 448 spisu). Navyše, pred otvorením verejného zasadnutia predsedníčka senátu umožnila obvinenému a náhradnej obhajkyňi poradu v pojednávacej miestnosti (str. 1 zápisnice o verejnom zasadnutí, č. l. 447 spisu). S poukazom aj na skutočnosť, že v predmetnej veci išlo o väzobnú trestnú vec, ktorú sú sudy podľa § 2 ods. 6 Trestného poriadku povinné vybavovať prednostne a urýchlene, navyše za situácie, že obvinený sa ku dňu konania verejného zasadnutia nachádzal desiaty mesiac (od 14. septembra 2021) vo väzbe za trestné činy právne kvalifikované ako prečiny, pri ktorých celková lehota väzby nesmie prekročiť dvanásť mesiacov, možno konštatovať, že krajský súd postupoval správne, keď termín verejného zasadnutia neodročil, ale vykonal ho za účasti náhradnej obhajkyne obvineného.

Pozornosti najvyššieho súdu taktiež neušiel konečný návrh obvineného na verejnom zasadnutí, ktorý predniesol po konečnom návrhu náhradnej obhajkyne, v nasledovnom znení: „Súhlasím s návrhom mojej pani obhajkyne. Aj ja žiadam, aby mi bola priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. c) Trestného zákona. Som závislý a ochotný sa liečiť. Nechcem prísť o rodinu.“ (str. 3 zápisnice o verejnom zasadnutí, č. l. 449 spisu). S poukazom na uvedené potom nie je zrejmé, v čom obvinený vidí porušenie svojho práva na obhajobu, navyše zásadným spôsobom, ak sa na verejnom zasadnutí dokonca aj stotožnil s konečným návrhom predneseným náhradnou obhajkyňou. Rovnako tak ani v podanom dovolaní obvinený nekonkretizoval, v čom konkrétne došlo vykonaním verejného zasadnutia v prítomnosti náhradnej obhajkyne namiesto jeho ustanovenej obhajkyne k porušeniu jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom. Za týchto okolností neostávalo najvyššiemu súdu iné, než konštatovať, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v predmetnej veci naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Hoci obvinený v podanom dovolaní tento dovolací dôvod uplatnil, do jeho rámca nespadá žiadna z obvineným uplatnených dovolacích námietok. Možno preto konštatovať, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku v predmetnej veci naplnený nebol.

Vo vzťahu k obvineným označenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku treba vo všeobecnej rovine uviesť, že v jeho rámci nemožno namietat' neprimeranosť uloženého trestu, ale výlučne iba to, že trest bol uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. Vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i) a písm. h) Trestného poriadku je pritom taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa iba k výroku o treste. Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takému výroku (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu a stanovisko jeho trestnoprávneho kolégia zverejnené v Zbierke pod č. 58/2007-I a 5/2011).

Vychádzajúc z uvedeného, s poukazom na to, že dovolacie námietky obvineného vecne nespádajú do rámca dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, dovolací súd sa nimi zaoberal v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

K dovolacej námietke obvineného týkajúcej sa nepriznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. c) Trestného zákona sa žiada uviesť, že otázkou nepriznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. c) Trestného poriadku sa dostatočným spôsobom zaoberal už krajský súd v napadnutom uznesení, v ktorom na str. 9 uviedol: „Obžalovaný žiadal priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. c) Trestného zákona spočívajúcu v tom, že spáchal trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej

choroby. Krajský súd dáva do pozornosti, že poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v spáchaní trestného činu v spojitosti s negatívnymi dôsledkami jeho choroby, je možné priznať páchateľovi, ktorý vzhľadom na závažnosť a povahu svojho ochorenia a jeho nepriaznivé účinky na jeho celkový zdravotný stav, spácha trestný čin aj vzhľadom na takúto svoje postavenie a ochorenie. Odvolací súd v uvedených súvislostiach poukazuje na závery znaleckého psychiatrického posudku vypracovaného súdnym znalcom MUDr. Q. A.. Zo znaleckého psychiatrického posudku vyplynulo, že diagnóza patologického hráčstva bola u obžalovaného prvýkrát stanovená v roku 2007. V roku 2011 (počas výkonu trestu) absolvoval súdom nariadené ochranné ústavné psychiatrické liečenie (liečenie patologického hráčstva), ktoré mu následne bolo zmenené na ambulantné. V roku 2013 nastúpil na dobrovoľné ústavné liečenie patologického hráčstva, ktoré však po mesiaci, teda predčasne ukončil na vlastnú žiadosť. Ambulanciu prestal navštevovať od roku 2014. V obdobiach nasledujúcich po výkonoch trestov od hrania niekoľko mesiacov abstinoval, následne dochádzalo k recidívam (po poslednom výkone abstinoval 3-4 mesiace). Obžalovaný sa dal zapísať aj do registra vylúčených hráčov, avšak našiel spôsoby ako hrať aj napriek uvedenému. Krajskému súdu nebol deklarovaný úprimný záujem obžalovaného bojovať so svojou diagnózou. Vzhľadom k uvedenému je krajský súd názoru, že v danej veci nie je možné túto poľahčujúcu okolnosť priznať, nakoľko obžalovaný svojím vedomým konaním neriešil svoj zdravotný stav. Navyše znalec nezistil dôvody, ktoré by poukazovali na potrebu skúmať duševný stav obžalovaného, v každom prípade navrhol obžalovanému uložiť ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou, a to ústavné liečenie patologického hráčstva.“

Z uvedeného je zjavné, že nie je pravdivým tvrdenie obvineného, že až v predmetnom trestnom konaní bol podrobený znaleckému dokazovaniu v súvislosti so zodpovedaním otázky jeho závislosti na hazardných hrách, pretože tak ako na to poukázal krajský súd i ako to vyplýva zo znaleckého posudku MUDr. Q. A., diagnóza patologického hráčstva uňho bola prvýkrát stanovená už v roku 2007, pričom v roku 2011 (počas výkonu trestu) absolvoval súdom nariadené ochranné ústavné psychiatrické liečenie (liečenie patologického hráčstva), ktoré mu bolo následne zmenené na ambulantné. V roku 2013 nastúpil na dobrovoľné ústavné liečenie patologického hráčstva, ktoré však po mesiaci predčasne ukončil na vlastnú žiadosť a ambulanciu prestal navštevovať od roku 2014.

Vychádzajúc z týchto skutočností možno konštatovať, že konajúce súdy postupovali správne, keď obvinenému nepriznali poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. c) Trestného zákona, keďže na jej aplikáciu neboli splnené zákonné podmienky. Dôvody nepriznania tejto poľahčujúcej okolnosti pritom podrobne uviedol krajský súd v napadnutom uznesení. Najvyšší súd sa s týmito dôvodmi v plnej miere stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Napokon, k obvineným namietanému nepreukázaniu výšky náhrady škody poškodenou RNDr. Q. O., PhD. sa žiada uviesť, že výška náhrady škody, na ktorú bol obvinený výrokom o náhrade škody zaviazaný (3 640,- eur), vychádza z jej ustálenia vo výroku o vine, vo vzťahu ku ktorému obvinený v rámci konania o dohode o vine a treste pred prokurátorkou uznal vinu. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku na náhradu škody, presahujúceho výšku škody uvedenú v skutkovej vete, bola poškodená odkázaná na civilný proces. V zhode s vyjadrením prokurátorky potom možno konštatovať, že posudzovanie správnosti preukázania výšky náhrady škody, uvedenej v zhodnej výške aj vo výroku o vine odsudzujúceho rozsudku, by znamenalo posudzovanie správnosti a úplnosti zisteného skutku, ktorý však dovolací súd s poukazom na znenie § 371 ods. 1 písm. i), časť vety za bodkočiarkou Trestného poriadku, nemôže skúmať a meniť.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v predmetnej veci nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku a z tohto dôvodu dovolanie obvineného F. A. na verejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.